

ма тя не е отъ такъво значение за нашето стопанство и финансии, както би се видѣла на пръвъ погледъ. Така : спестеното отъ италиянеца отива или за подръжката на изложенитѣ на гладъ негови сѣмейства или родители въ Италия, или за сдобиването му съ парче земя или що-годѣ жилище, защото такива до прѣди емигрането си не е ималъ, или най-послѣ — за изплащане на данъци или други фискални тяжести. Отъ всички тия три главни нужди нашия селенинъ може да посочи само една и то съ много уговорки — а именно : нуждата отъ да разшири своето домакинство съ още нѣколко декара земя, било че наличната тая отъ 15 до 50 декара не стига за поминъка на нарастналото му сѣмейство, било че иска да увеличи самото си производство. Тая си нужда той може да попълни не само чрѣзъ самото си работене въ родината и то при тѣй заражданитѣ у насъ улѣснения давани отъ кооперации и земледѣлски банки, но и чрѣзъ помощта на държавата, да прѣдположимъ най-нещастния случай, че той нѣма ни земя ни жилище, — чрѣзъ отстъпване безплатно или срѣщу незначително възнаграждение, изплатимо въ 3 и повече години, държавни земи.

Нѣщо друго : невѣжеството и много други условия, за които споменахме въ свѣдѣніята си за Америка, не позволяватъ на нашия емигрантъ да скъта на страна всичко спестено отъ заработицата си тамъ. Множество чети оставатъ прѣзъ зимата безъ работа, — нѣкои по шестъ мѣсеца на годината ; други биватъ измамвани отъ boss, администратори и работодатели, като не имъ се заплаща слѣдуемото, нацѣло или отчасти ; трети влагатъ спестеното въ банки или въ частни лица, които фалиратъ или избѣгватъ ; четвърти загиватъ при работенето или се осакатяватъ и т. н. При това, нека не забравяме, че като се извадятъ разноснитѣ по отиването и връщането за и отъ Америка, послѣ тия за скъпото живѣне и експлоатиране тамъ цѣлата сума отъ спестеното